

Daniel Kitabı - Əlli Altı Nömrə

Vəhy 17-nin Sirrinin Açılması: Böyük Fahişə və Vəhşiyyə dair Son Peyğəmbərlik

Jeff Pippenger
2024-01-20

Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində padşahlıqların son təmsili Vəhy kitabının on yeddinci fəslində tapılır. Həmin fəsildə, üçüncü ayədə, Yəhya “səhraya” aparılır ki, mələk ona “çoxlu sular” üzərində oturan və “yer üzünün padşahları” ilə “zinakarlıq” etmiş peyğəmbərlikdəki “böyük fahişə”nin hökmünü göstərsin.

Yeddi camı olan yeddi mələkdən biri gəlib mənimlə danışdı və mənə dedi: Bura gəl; sənə çox sular üzərində oturan böyük fahişənin mühakiməsini göstərəcəyəm. Yer üzünün padşahları onunla zinakarlıq etmişlər, yer üzündə yaşayanlar da onun zinakarlığının şərabından sərxoş olmuşlar. Beləcə o, məni ruhda səhraya apardı; və mən al rəngli, küfr adları ilə dolu, yeddi başı və on buynuzu olan bir vəhşi heyvanın üstündə oturan bir qadın gördüm. Vəhy 17:1–3.

Yəhyanın öz sözləri ilə desək, “səhra” 538-ci ildən başlayaraq, 1798-ci ildə son zamanadək davam edən papalıq hökmranlığının min iki yüz altmış ilini təmsil edir.

Və qadın səhraya qaçdı; orada onun üçün Allah tərəfindən hazırlanmış bir yer var idi ki, onu orada min iki yüz altmış gün bəsləsinlər. ... Və qadına böyük bir qartalın iki qanadı verildi ki, ilanının üzündən səhraya, öz yerinə uçuşsun; orada bir vaxt, vaxtlar və yarım vaxt ərzində bəslənir. Vəhy 12:6, 14.

Ruhda Yəhya papal hakimiyyətinin min iki yüz altmış ilinə daşındı. Həmin illər İzebelin, Axabın və İlyasın tarixindəki üç il yarımlıq quraqlıqla əvvəlcədən simvolizə edilmişdi. Bu illər papalığın 1798-ci ildə ölümçül yarasını almasına qədər davam etməli idi; çünki bunun birinci qəzəbin sonunda baş verməsi “müəyyən edilmişdi”; o da büt-pərəstlik və papalığın viranə qoyan iki qüvvəsi vasitəsilə müqəddəs məkanın və ordunun üzərinə gətirilmiş müharibənin sonu idi. Bütün bu faktlar son məqalələrdə bəyan edilmişdir.

“Böyük fahişə” Yeşayanın Sur haqqında bəhs etdiyi fahişədir; o, “bir padşahın günləri” olan yetmiş rəmzi il ərzində unudulmalı idi. Amerika Birləşmiş Ştatlarının tarixi, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin birinci padşahlığı olan Babilin hakimiyyəti dövründəki yetmiş illik əsarətlə öncədən təmsil edilmiş rəmzi yetmiş ilin tarixidir. Həmin tarix boyunca Surun böyük fahişəsi unudulmalı idi. O tarixin sonunda isə o, yada salınmalı və yenidən irəli çıxıb öz nəğmələrini oxumalı, beləliklə də yer üzünün padşahları ilə zina etməli idi. Yəhya, papalıq hakimiyyətinin hökmünü görmək üçün ruhən papalıq hökmranlığının tarixinə aparıldı. Zina etmiş kahin qızının hökmü odla yandırılmaq idi.

Əgər hər hansı kahinin qızı özünü fahişəlik etməklə murdarlayarsa, atasını da murdarlamış olar; o, odda yandırılmalıdır. Levililər 21:9.

Yeddi son bələdan birini tökən mələklərdən birinin Yəhyaya göstərdiyi böyük fahişənin mühakiməsi ilə bağlı görüntüdə onun odla yandırıldığı bildirilmişdi.

Sənin vəhşinin üzərində gördüyün on buynuz isə fahişəyə nifrət edəcək, onu viran və çılpaq qoyacaq, onun ətini yeyəcək və onu odla yandıracaqlar. Vəhy 17:16.

Böyük fahişənin üzərində oturduğu sular dünya xalqlarıdır; Birləşmiş Ştatlar bütün dünyanı həm də böyük fahişə olan vəhşiyə səcdə etməyə aldadanda, onlar onun hakimiyyəti altına gətiriləcəklər. Bundan sonra Birləşmiş Ştatlar Vəhyin on yeddinci fəslindəki peyğəmbərlikdə təsvir olunan on padşahın baş padşahına çevrilir və bu təsvirə görə, Birləşmiş Ştatlar fahişə ilə zina edən ilk padşahı təmsil edir; hərçənd o, sonradan bu əməli bütün padşahlarla həyata keçirəcəkdir.

Çoxlu padşahlardan birincisi, Tiyatira kilsəsində İzebel kimi təmsil olunan böyük fahişə ilə evli olan Axav vasitəsilə təmsil olunur. İzebelin (böyük fahişənin) mühakiməsi, Amerika Birləşmiş Ştatlarının gücü ilə kilsə və dövlət ittifaqına məcbur ediləcək on padşah tərəfindən həyata keçirilir. Həmin padşahlar, fahişəyə qarşı nifrətlərinə baxmayaraq, papalığın dünyaya hökmranlıq etməsinə (sular üzərində oturmasına) razılıq verəcəklər.

Və gördüyün on buynuz hələ padşahlıq almamış on padşahdır; lakin vəhşi heyvanla birlikdə bir saat padşahlar kimi hakimiyyət alırlar. Bunların bir fikri vardır və öz qüdrət və səlahiyyətlərini vəhşi heyvana verəcəklər. Bunlar Quzu ilə vuruşacaqlar, amma Quzu onlara qalib gələcək; çünki O, ağaların Ağası və padşahların Padşahıdır; Onunla olanlar isə çağırılmış, seçilmiş və sadıq olanlardır. Və mənə dedi: Fahişənin üzərində oturduğu sular — gördüyün o sular — xalqlar, izdihamlar, millətlər və dillərdir. Və vəhşi heyvanın üzərində gördüyün on buynuz fahişəyə nifrət edəcək, onu viran və çılpaq qoyacaq, onun ətini yeyəcək və onu odla yandıracaqlar. Çünki Allah Öz iradəsini yerinə yetirmək, bir fikirdə olmaq və Allahın sözləri tamam oluncaya qədər öz padşahlıqlarını vəhşi heyvana vermək niyyətini onların ürəklərinə qoymuşdur. Və gördüyün qadın yer üzünün padşahları üzərində hökmranlıq edən o böyük şəhərdir. Vəhy 17:12–18.

“On padşah” (Birləşmiş Millətlər Təşkilatı) əslində papalığa nifrət edir, lakin artmaqda olan fəlakətlərdən dünyanı xilas etmək kimi əbəş bir ümidlə, şəraitin məcburiyyəti ilə öz qısamüddətli padşahlıqlarını papalığa hakimiyyətinə təhvil verirlər. Onlar onun aldadıcılığını dərk etdikdə isə, Levililər kitabındakı qanunun yerinə yetməsi ilə onu odla yandırmaq üçün bir alətə çevrilirlər.

“On padşah” Allahın axır gün xalqına yönəldikləri təqib vasitəsilə “Quzu ilə müharibə aparırlar”.

Nə üçün millətlər qəzəblənir, xalqlar isə boş şeylər düşünür? Yer üzünün padşahları ayağa qalxır, hökmdarlar isə birlikdə Rəbbə və Onun Məsh olunmuşuna qarşı məsləhətləşib deyirlər: “Gəlin onların bağlarını qıraq, iplərini üzərimizdən ataq.” Göylərdə Oturan güləcəkdir; Xudavənd onları məsxərəyə qoyacaq. Sonra qəzəbi ilə onlara söyləyəcək, şiddətli hiddəti ilə onları dəhşətə salacaq. Məzmurlar 2:1–5.

Yer üzünün padşahlarının papalığa naminə həyata keçirdikləri təqib, çarmıxda Məsihə qarşı da həyata keçirilmişdi.

Qulun Davudun dili ilə belə demiş Sənsən: “Nə üçün millətlər qəzəbləndi, xalqlar boş şeylər düşündü? Yer üzünün padşahları ayağa qalxdı, hökmdarlar Rəbbə və Onun Məsihinə qarşı bir yerə yığıldılar.” Çünki həqiqətən, Sənin məsh etdiyin müqəddəs Oğlun İsaya qarşı Hirod, Ponti Pilat, qeyri-yəhudilər və İsrail xalqı bir yerə yığıldılar ki, Sənin əlinə və məsləhətinin əvvəlcədən müəyyən etdiyi hər nə idisə, onu etsinlər. Həvarilərin işləri 4:25–28.

Məsihin çarmıxa çəkilməsi zamanı Ona qarşı qalxan “yer üzünün padşahları”, Vəhy on yeddidə Quzuya qarşı müharibə aparan “on padşahı” təmsil edir; onlar bunu yenidən Onun xalqını təqib etməklə edirlər. Çarmıxda həmin padşahlar Məsihi “mühasirəyə alan” “pislərin məclisi” idi və son gün xalqı ilə bağlı da yenə belə edirlər.

Çünki itlər mənə dövrəyə almışdır; şər adamlar yığıncağı mənə əhatə etmişdir; onlar əllərimi və ayaqlarımı deşmişlər. Bütün sümüklərimi saya bilərəm; onlar mənə baxır və mənə seyr edirlər. Libaslarımı öz aralarında bölüşdürür, geyimim üzərinə isə püşk atırlar. Məzmurlar 22:16–18.

Böyük fahişənin üzərinə hökm gətirən on padşah onu odla yandırır, çünki o, kahinin qızı olduğunu iddia edən bir fahişədir. Həmin padşahlar həmçinin “itlər” kimi də təsvir olunur və on padşah böyük fahişəni yalnız odla yandırmaqla qalmayacaq, həm də “onun ətinə yeyəcəklər.” İzebelin ölümü o zaman baş verdi ki, o, divardan aşağı atıldı, yerə çırpılıb parçalandı, sonra isə itlər gəlib onun ətinə yedilər.

Yehu Yizreelə gələndə İzebel bunu eşitdi; o, gözlərinə sürmə çəkdi, başını bəzədi və pəncərədən baxdı. Yehu darvazadan içəri girərkən o dedi: “Ağasını öldürən Zimrinin salamatlığı oldumu?” O isə üzünü pəncərəyə qaldırıb dedi: “Mənim tərəfimdə kim var? Kim?” Ona iki-üç xədim baxdı. O dedi: “Onu aşağı atın.” Beləcə onu aşağı atdılar; onun qanından bir qədəri divara və atların üstünə sıçradı; o da onu ayaqları altında tapdaladı. İçəri girəndən sonra yeyib-içdi və dedi: “İndi gedin, bu lənətə gəlmiş qadına baxın və onu basdırın; çünki o, padşah qızıdır.” Onu basdırmağa getdilər; lakin ondan kəllədən, ayaqlardan və əllərinin ovuclarından başqa heç nə tapmadılar. Buna görə geri qayıdıb ona xəbər verdilər. O dedi: “Bu, Rəbbin Öz qulu, tişbli İlyas vasitəsilə söylədiyi sözdür; belə demişdi: ‘Yizreel torpağında itlər İzebelin ətinə yeyəcək; və İzebelin cəsədi Yizreel torpağında çölün üzü üstündə peyin kimi olacaq; belə ki, deməyəcəklər: Bu, İzebeldir.’” 2 Padşahlar 9:30–37.

Birləşmiş Millətlər Təşkilatı olan on padşah və onların baş padşahı olan Amerika Birləşmiş Ştatları papalığa odla yandıraraq onun ətinə yeyərək hökm icra edəcəklər. Məhz bu hökmü mələk Yəhyaya göstərməyə gəlmişdi və bunu etmək üçün Yəhyanı səhranın tarixinin içinə apardı; lakin səhranın tarixində sadəcə təsadüfi bir məqama deyil, dövrün lap sonuna apardı. Aydınır ki, Yəhya min iki yüz altmış ilin sonuna yerləşdirilmişdi, çünki o, qadını görəndə, qadın artıq təqibin qanından sərxoş olmuş və artıq fahişələrin anası kimi tanınmışdı.

Beləliklə, o mənə ruhda səhraya apardı; və mən al-qırmızı rəngli bir vəhşi heyvanın üstündə oturmuş bir qadın gördüm; o heyvan küfr adları ilə dolu idi, yeddi başı və on buynuzu var idi. Qadın bənövşəyi və al-qırmızı geyinmişdi, qızıl, qiymətli daşlar və incilərlə bəzənmişdi; əlində zinakarlığının iyrəcnlikləri və mürdərlikləri ilə dolu qızıl bir cam var idi. Onun alnında belə bir ad yazılmışdı: SİR, BÖYÜK BABİL, Fahişələrin və yer üzünün iyrəcnliklərinin anası. Mən qadını müqəddəslərin qanı ilə və İsanın şahidlərinin qanı ilə sərxoş olmuş gördüm; və onu

görəndə böyük heyətlə heyran qaldım. Vəhy 17:3–6.

On yeddinci fəsildə təsvir olunan “böyük fahişə” ilə eyni olan Sur fahişəsi, yenidən öz nəğmələrini oxuyacağı və yer üzünün padşahları ilə zina edəcəyi vaxta qədər unudulmalı idi.

1950-ci ildən əvvəl nəşr olunmuş hər hansı nüfuzlu lüğət Vəhy on yeddidə qırmızıya bürünmüş qadının Roma Katolik kilsəsinin simvolu olduğunu göstərir, lakin bu gün dünya Katolik kilsəsinin xristian kilsəsi olduğunu düşünür. Dünya onun əslində kim olduğunu unudub.

Yəhya onu gördükdə Qaranlıq Əsrlərin təqibi artıq sona çatmışdı, çünki o, müqəddəslərin qanı ilə artıq sərxoş olmuşdu. Təbii olan ruhani olanı izah edir və insan içmədən əvvəl deyil, içdikdən sonra sərxoş olur.

1798-ci ildən əsrlər əvvəl Katolisizmdən ayrılmış protestantlar, artıq 1798-ci ilə qədər Katolik birliyi ilə yenidən qovuşmağa doğru öz dönüş yoluna başlamışdılar, çünki o, “FAHİŞƏLƏRİN ANASI” kimi tanınmışdı. Yəhya onu görüb heyətə düşdükdə, əvvəllər onun ünsiyyətindən ayrılmış kilsələr artıq geri qayıtmışdılar. Beləliklə, Yəhya 1798-ci ilə aparıldı; bu zaman böyük fahişə artıq milyonlarla xristianı qətlə yetirmişdi və Yustinianın 533-cü ildə onu müəyyən etdiyi kimi, kilsələrin başı olduğu barədə onun təkəbbürlü iddiasını qəbul etmələri üçün keçmiş protestant kilsələrini artıq yoldan çıxarmışdı.

1798-ci ilin peyğəmbərlik baxış nöqtəsindən mələk daha sonra Yəhyaya Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki padşahlıqların son təsvirini təqdim etdi.

Və mələk mənə dedi: Nəyə görə heyət etdin? Mən sənə qadının və onu daşıyan, yeddi başı və on buynuzu olan vəhşi heyvanın sirrini deyəcəyəm. Sənin gördüyün vəhşi heyvan var idi, indi yoxdur, və dibsiz uçurumdan çıxacaq və həlakə gedəcək; və yer üzündə yaşayanlar, adları dünyanın təməli qoyulandan bəri həyat kitabında yazılmamış olanlar, var olmuş, indi olmayan və yenə də mövcud olan o vəhşi heyvanı görəndə heyət edəcəklər. Və hikmətə malik olan ağıl budur. Yeddi baş qadının oturduğu yeddi dağdır. Və yeddi padşah vardır: beşi yıxılmışdır, biri vardır, o biri isə hələ gəlməmişdir; və o gələndə az bir müddət qalmalıdır. Var olmuş və indi olmayan vəhşi heyvan isə səkkizincidir, yeddidəndir və həlakə gedir. Sənin gördüyün on buynuz isə hələ padşahlıq almamış on padşahdır; lakin onlar vəhşi heyvanla birlikdə bir saatlıq padşahlar kimi hakimiyyət alırlar. Vəhy 17:7–12.

Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində vəhşi heyvan bir padşahlıqdır; bu, Daniel kitabının yeddinci və səkkizinci fəsillərində asanlıqla müəyyən edilir; mələyin Yəhyaya açıqladığı sirr isə vəhşi heyvanın və onun üzərində oturan qadının sirridir. Vəhşi heyvanın üzərində olan qadın, yer üzünün padşahları ilə zinakarlıq edən böyük fahişədir. O, İzebeldir və onun əri Axabdır.

Buna görə insan öz ata-anasını tərk edib öz arvadına bağlanacaq və onlar bir bədən olacaqlar. Yaradılış 2:24.

Kişi kişidir, qadın isə qadındır, lakin birlikdə onlar bir bədəndirlər. Vəhşinin sirri bundan ibarətdir ki, o, kilsə ilə dövlətin birləşməsidir, yəni qadın (kilsə) ilə vəhşinin (padşahların) bir padşahlıq təşkil edən birləşməsidir; bu padşahlıq iki hissədən ibarətdir. Dövlət idarəçiliyi ilə kilsə idarəçiliyinin birləşməsi, münasibət üzərində qadının nəzarətdə olduğu halda, “vəhşinin surəti”dir.

Yəhyaya qadının vəhşi tərəfindən daşındığı göstərilir, çünki münasibət üzərində nəzarətdə olan odur.

Və gördüyün qadın yer üzünün padşahları üzərində hökmranlıq edən o böyük şəhərdir. Vəhy 17:18.

Vəhşi heyvanla qadın birlikdə bir padşahlığı (bir bədəni) təmsil edirlər, lakin mələk böyük fahişənin yer üzünün padşahları ilə olan münasibətini vurğulayır. “O vəhşi heyvan ki”, “var idi, indi yoxdur”, və “dipsiz quyudan çıxacaq və həlaka gedəcək”, həmçinin “yer üzündə yaşayanlar heyrət edəcəklər” — bu, böyük fahişənin ölümcül yarası sağaldığı zaman papalıqdır. O, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin beşinci padşahlığı “idi”, lakin ona 1798-ci ildə ölümcül yara alacağı “müəyyən edilmişdi”.

Yəhya ruhən 1798-ci ilə aparıldığı zaman o, vəhşi heyvan “deyildi”; lakin tezliklə gələcək bazar günü qanunu ilə sona çatan yetmiş rəmzi ilin sonunda onun ölümcül yarası sağaldıqda, o, yenidən “var” olur—məhnətlərini oxuyur, zina edir və məsihçiləri qətlə yetirir.

On yeddinci fəsil Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki padşahlıqların son təqdimatıdır və buna görə də o, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki padşahlıqların ilk xatırlanması ilə uyğun olmalıdır. Həmin padşahlıqların ilk xatırlanması Daniel kitabının ikinci fəslindədir; bu isə Habakkukun görüntünü yaz və onu lövhələr üzərində aydın et əmrinə uyğun olaraq hazırlanmış hər iki cədvəldə təsvir edilmişdir.

Millerçilər Danielin Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki padşahlıqlarına dair anlayışlarında — ikinci, yeddinci və səkkizinci fəsillərdə təsvir edildiyi kimi — haqlı idilər, lakin onların anlayışı natamam idi. Danielin ikinci fəslinə dair Millerin cəvahiratı son günlərdə on qat daha parlaq saçı, çünki onun yalnız Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin padşahlıqlarına dair ilk istinadı deyil, həm də səkkizincinin yeddidən olduğuna dair vəhyin ilk istinadını müəyyənləşdirdiyi qəbul olunur. İsa həmişə bir şeyin sonunu başqa bir şeyin başlanğıcı ilə təsvir edir.

Bütün peyğəmbərlər axır günlərdən danışılar və Yəhya, Vəhy kitabının on yeddinci fəslində, “olmuş, indi yoxdur və dərinliksiz quyudan çıxıb həlaka gedəcək olan vəhşi heyvanı” təqdim edərkən son yer üzündəki padşahlığı müəyyən edir. Vəhşi heyvan “dərinliksiz quyudan” çıxır; bu isə “şeytani qüvvənin yeni təzahürünün” rəmzidir.

“Onlar öz şəhadətlərini bitirdikləri zaman [bitirmək üzrə olduqları zaman].’ İki şahidin çula bürünmüş halda peyğəmbərlik etməli olduqları dövr 1798-ci ildə başa çatdı. Onlar gizlilik içindəki işlərinin sonuna yaxınlaşarkən, ‘dipsiz quyudan çıxan vəhşi heyvan’ kimi təsvir edilən qüvvə tərəfindən onlara qarşı müharibə aparılmalı idi. Avropanın bir çox xalqlarında Kilsədə və Dövlətdə hökmranlıq edən qüvvələr əsrlər boyu papalıq vasitəsilə Şeytan tərəfindən idarə olunmuşdu. Lakin burada Şeytani gücün yeni bir təzahürü nəzərə təqdim olunur.” The Great Controversy, 268.

Bəzi ilahiyyatçılar iddia edəcəklər ki, Vəhy kitabının on birinci fəslindəki “dərinliksiz quyudan çıxan vəhşi heyvan” həmin mətndə Fransız İnqilabının ateizmi kimi müəyyən edildiyinə görə, “dərinliksiz quyuya” ifadəsi ateizmin rəmzidir. Lakin Vəhy kitabının doqquzuncu fəslində İslam

“dərinaliksiz quyudan” yüksəldi, İslam isə ateizm deyildir. Dərinaliksiz quyu şeytani bir təzahürü təmsil edir.

“Ona dedim ki, Rəbb mənə görüntüdə göstərmişdi ki, mesmerizm İblisdəndir, dipsiz quyudan gəlir və ondan istifadə etməyə davam edənlərlə birlikdə tezliklə yenə ora gedəcəkdir.” Review and Herald, 21 iyul 1851.

“İblisdən” olan bir şey, “dipsiz uçurumdan” olan bir şeydir. Vəhyin on yeddinci fəslində dipsiz uçurumdan yüksələn vəhşi heyvan həlakə gedən qüvvədir və adları kitaba yazılmamış olanlar onun ardınca heyrətlə gedəcəklər. “Həlak” əbədi məhkumluq deməkdir və Vəhydə vəhşi heyvanın içinə atıldığı “od gölü” kimi təsvir olunur.

Və vəhşi heyvan tutuldu; onunla birlikdə, onun önündə möcüzələr göstərən, o möcüzələrlə vəhşi heyvanın nişanını qəbul etmiş olanları və onun surətinə səcdə edənləri aldadan yalançı peyğəmbər də tutuldu. Hər ikisi diri-diri kükürdlə yanan od gölünə atıldı. Vəhy 19:20.

On üçüncü fəsildə dənizdən çıxan ilk vəhşi heyvan müəyyən edilir; Bacı Uayt onu birbaşa papalıq kimi tanıyır. Həmin parçadan göründüyü kimi, dünya papalıq vəhşi heyvanının ardınca heyranlıqla gedir.

Və mən onun başlarından birini sanki ölümcül yaralanmış gördüm; və onun ölümcül yarası sağaldı; və bütün dünya heyvana heyranlıqla tabe oldu. Vəhy 13:13.

Vəhyin on yeddinci fəslində haqqında deyilən “yer üzündə yaşayanlar heyran qalacaqlar” olan vəhşi heyvan, yaxın zamanda gələcək Bazar günü qanunu ilə papalığın ölümcül yarası sağaldığı zaman baş verən şeytani hakimiyyətin son təzahürüdür. On yeddinci fəsildə qadının və onun mindiyi vəhşi heyvanın hər bir peyğəmbərlik xüsusiyyəti, 1950-ci ildən əvvəl nəşr olunmuş lüğətlərin də təsbit etdiyi kimi, Roma kilsəsini müəyyən edir.

Vəhy kitabının on yeddinci fəslindəki vəhşi heyvan, vəhşi heyvanın surəti olan kilsə ilə dövlətin birləşməsinin rəmzidir. Yeddi başlı və on buynuzlu vəhşi heyvan, qadının mindiyi və üzərində hökm sürdüyü, on padşahdan ibarət olan səltənətdir (Birləşmiş Millətlər Təşkilatı). Qadın isə, “böyük Babil, fahişələrin anası” kimi tanıtılan papalıqdır. Bu rəmzlər müəyyən edildikdən sonra, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliklərindəki səltənətlərin son təsvirini almaq üçün Yəhyanın aparıldığı tarixdəki nöqtə olan 1798-ci ilə qayıda bilərik.

Növbəti məqalədə həmin padşahlıqlara və onların Daniel kitabının ikinci fəslindəki təmsilinə toxunacağıq.

“Fəaliyyət səhnəsinə çıxmış hər bir millətə yer üzündə öz yerini tutmağa izin verilmişdir ki, onun ‘Gözətçinin və Müqəddəs Olanın’ məqsədini yerinə yetirib-yetirməyəcəyi görünsün. Peyğəmbərlik dünyanın böyük imperiyalarının—Babillinin, Midiya-Farsın, Yunanıstanın və Romanın—yüksəlişini və süqutunu izləmişdir. Bunların hər biri ilə, daha az qüdrətli millətlərdə olduğu kimi, tarix özünü təkrarlamışdır. Hər birinin sınaq dövrü olmuş, hər biri uğursuzluğa düşər olmuş, şöhrəti solmuş, qüdrəti yox olmuş və yerini başqası tutmuşdur.

“Millətlər Allahın prinsiplərini rədd etdikləri və bu rəddə öz məhvlərini hazırladıqları halda belə, yenə də aydın görünürdü ki, ilahi, hər şeyə hökm edən məqsəd onların bütün hərəkətləri vasitəsilə fəaliyyət göstərirdi.” Təhsil, 177.